

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
ahová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fűszóalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla atellenében,
ahová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adoz.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Gyenge vállak.

Pécs, 1900. február 22.

Borzasztó gondot okoz az „önzetlen“ szabadelvűpártban az a nagyfontosságú kérdés, hogy ki lesz a belügyminiszter; mert tudvalevő dolog, hogy Széll Kálmán ezelőtt egy évvel csak ideiglenesen vette át a belügyi tárca vezetését. Persze ezt nem azért tette, mintha nem talált volna vállalkozót erre a tárcára, hanem éppen azért, mert nagyon is sok volt rá a vállalkozó. A kormánypártba beolvadt nemzeti párt magyar parlamenti gyakorlat szerint igényelhetett legalább egy miniszteri széket s tehetette ezt annál is inkább, mert soraiban olyan államférfiúi tekintélyek voltak, a kik csak díszére válhattak volna bármely kabinetnek.

De hát ez sértette volna a régi kormánypártban uralmat gyakorolt ősi klikknek az ömérzetét s az a várakozó álláspont, melyet a dolgok új alakulásával szemben elfoglalt, könnyen nyílt pártütésnek, új pártalakulásnak adhatott volna helyet. Ettől félt Széll Kálmán s a helyzetnek erélyes kézzel való tisztázása helyett inkább választotta a Mahomed koporsójának a szerepét s elhatározta, hogy lebegni fog ég és föld, azaz hogy régi és új kormánypárt között s mivel mind a kettőt kielégíteni nem tudja, inkább nem elégíti ki egyiket sem.

Ez a tétovázó politika azonban máris nagyon megboszulta magát. A lefolyt esz-

tendő nemhogy egybeolvasztotta volna a Lloyd-klubban együvé került idegen elemeket, sőt annyira szembeállította őket, hogy már nem elégsznek meg a kulissza mögötti intrikálással, hanem külön-külön sajtó-organumaikban nyíltan szólják-szapulják egymást, a miből bőven kijut a szeretett pártvezérnek is, mert bizony nincs az az ellenzéki ujság, a mely napról-napra annyi piszkot szórna Széll Kálmán fejére, mint a még mindig kormánypárti Tisza-klikk ujságja, az alig pár hetes „Magyar Szó.“

És ezekkel a tünetekkel szemben Széll Kálmán még mindig folytatja előbbi habozó politikáját, a helyett, hogy szétütne a saját pártja között s kizavarná onnét a farkasokat, a melyek már nyíltan csattogtatják rá éhes fogaikat. Pedig könnyen megtehetné ezt, csak oda kellene nyújtania egyik hí emberének azt a koncot, a melyre a klikkbeli farkasok annyira áhítoznak. Rögtön színt vallanának s otthagynák az aklot, hol zsákmányra nincs többé kilátásuk.

Ez csak előnyére válhatnék Széll Kálmánnak, mert azért még elég tekintélyes többsége maradna, a mely aztán egységes is lenne annyira, hogy a kormányelnök erélyesen hozzá is láthatna az új rendszernek, a jog, törvény és igazság uralmának tényleges megvalósításához. Hisz éppen az a gyengesége, mely a Bánffy-Tisza-klikk machinációival és nyílt piszkolódásaival

szemben Széll Kálmán politikáját jellemzi, képezi ennek a klikknek egyedüli erősségét.

Hogyan is ne bizakodjék ez a hatalomért mindent feláldozni kész csoport uralmának visszaszerzésében, mikor látja, hogy a hatalom polcán ülő kormányférfi, aki új rendszert hirdet, nem mer kormányába új elemeket meghívni, csupán csak azért, mert ez ellen ők tiltakoznak. S hogy mennyire közelállónak hiszik ők már hatalmuk fölvirradását, csattanósan bizonyítja a Magyar Szó tegnapi számának az a közleménye, a mely fennén hirdeti, hogy eldőlt már az a kérdés, ki ne legyen belügyminiszterrel s kijelenti, hogy Horánszky nem lehet belügyminiszter. Szilágyiról azt mondja, hogy az ő miniszterségét is erősen cáfolják azok a tények, a melyekről ő tud. De tud egy harmadikról, a ki a két veszekedőt ki fogja nevetni. Nevét egyelőre elhallgatja, mert e tekintetben még nem állunk bevégzett tény előtt.

Hát hiszen nem is szükséges, hogy annak a harmadiknak a nevét közölje, tudja mindenki, hogy a klikknek első erőpróbája az lesz, vajjon sikerül-e Tisza Pistát a belügyminiszteri székbe ültetni. Ez egyelőre még a klikk szócsöve szerint nem bevégzett dolog s ezzel szemben Széll Kálmán mit csinál? A helyett, hogy egyszer s mindenkorra bevágná az utját annak, hogy ebből csakugyan bevégzett dolog legyen, fölkel az országgyűlésen s kijelenti, hogy bár sok nehezedik ez idő szerint az ő gyenge vállaira, mégis ipar-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jó tanács szerint.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Molnár Jákó dr.

(Folytatás és vége.)

Sarolta nem számított a cigány furfanggal, jóslatáért Imrétől is díjazva hazasiétt húsz éves lányához. Jól informálva lévén a dolgok állásáról, miért nem jósolhatna most szép lánya Imrének a szökérről, lányát utasítja, hogy siessen Imréhez és most ne a feketékre, hanem a szökékre szórja a szerencsét. Még mely gondolkodásában elmerülve volt Imre, midőn a szép cigánylány hozzá beköszön, fehér gyöngyfogait mutogatva, oda tartja Imre elé kártyáit, ki a jóslást e szép tereméstől annál kedvezőbb előjelnek tekinté.

— Instálom alásan, huzza csak sorsát, emigy szól, lám e piros disznó szerencsés lakodalmat jelent, e piros felső egy szöke fűrtű, kékszemű, csendes angyalt hoz a házhoz, e makk alsó hozza a hirt a boldogságról, melyet a házasság megteremt. Ön majdan haza viszi az angyalt, boldogan tognak élni,

de ime a makkdisznó halált jelent, boldogságukat egy irigy szem akarja tulélni.

Jó jutalmazás után Imre egyedül van, e két jóslat még izgatottabbá teszi, hová viszi őt e szóbeli játék, hát nem férfi, nem birna szabad akarattal, független elhatározással?

Ki most Imrét látja, két egyént vél benne fellelni, az egyik az erélyes ügyvéd, a másik a gyöngye, hajlékony ember.

Ily hangulatban meglepi barátja, Fekete Andor orvos. Imre nyílt barát, de szerelmi titkaiba még senkit sem avatott, most úgy érezte magát, mint a tetten kapott tolvaj. Andor figyelmét e zavar ki nem kerülte és azért komolyan fordul Imréhez:

— Eddigélő azt hittem, hogy benned oly baráttal bírok, kinek előttem titka nincsen, ki szívesen megosztja velem gondját, örömet, de sajnálattal tapasztalom, hogy valami mégis nyomja lelkedet, mit még a baráttal sem szabad közölni. Tán a szív dik-tálja e tilalmat?

Imre elpirult, szívére tévén kezét, kissé habozva, de a lelkiismeret parancsszava szerint válaszol:

— Nem tagadom, hogy olyasmint titkok előtted, minek komolyságában eleinte magam is kételkedtem és magamban feltettem, ha azzá leend, feltárom előtted és most, midőn a legnagyobb lelki küzdelmet vivom, kér-

lek, légy nemtöm, ki e szívbéli tömkelegből kivethet. Atélted te is, folytatá Imre, a szerelem napjait, boldog családapa vagy, szerelmed telje egy lényben összpontosult, kit most is imádsz, de én nem vagyok ily szerencsés helyzetben, szerelmem megoszlik két nő között, kiket tán egyformán szeretek elhatározás nélkül. Az egyik barna, tüzes szemekkel, kire ráillik a »szépség«, erős jellemvonása az önállóság, uralomvágy; a másik szöke, szende, ártatlan arccal és mosolylyal, kiket angyalnak szokás nevezni. Légy tehát ember és válaszs. Sokat szenvedek e lelki ingadozás mellett, de dülőre nem jutok.

Andor komoly arca finom mosolyt nyert.

— Ha a szerelmes állapot már magában véve betegség, melyen valamennyien, mint a gyermek a fogzáson, keresztül megyünk, úgy az egyes ne panaszkodjék e baj fölött. Rendkívüli baj lenne az ikerszerelmem, de ez lélektanilag lehetetlen állapot. A szerelem ideális és reális érzelmeken alapul, addig, míg a házasság biztos révébe nem jut az ember, vagy az egyik, vagy a másik gyakorolja a tulsulyt. De ha már idáig érkezünk, e két érzelem egygyé olvad, ekkor a szerelmemnek szerelmi korára rá sem lehet ismerni. Ha az érzéki szerelem jut tulsulyra, az szerencsétlené teheti az embert, hiszen muló dolog az érzékiség, melyből a kijózanodás meghozza a

codik sok mindennek megfelelni. S hogy erről meggyőzze a Házat, olyan belügyi programot terjeszt elő, a melynek beváltása évek megfeszített munkáját igényli s erre azt mondja, hogy mindezt ő fogja megcsinálni.

Nyílt bejelentése volt a tegnapi miniszterelnöki beszéd annak, hogy a belügyi tárca végleges betöltésének kérdését Széll még mindig olyan „ne nyulj hozzám”-nak tekinti, a melynek végleges elintézése helyett inkább vállalkozik arra, hogy ennek a tárcának a terhét is a saját vállain viselje Isten tudja még meddig. Sőt viseli még a Felső személye körüli tárca terheit is és nem engedi távozni az előbbi rendszer jellegzetes alakját, Lukács pénzügyminisztert, a hírhedt egri mandátum birtokosát s a nem kevésbé hírhedt ischli klauzula értelmi szerzőjét: csak hogy ne kelljen kabinetjét új erővel felrisszítani, mert ezen nyíltan hajbakapnának a kormánypárt régi és új elemei.

S ha ettől Széll Kálmán az új rendszert félti a bukástól, akkor hogyan higyjünk egyáltalán az új rendszer létezésében és erejében? Ha azoknak a kormányba való fölvétele, akiknek oroszlanrészük volt a régi rendszer megbuktatásában, megbuktatná az új rendszert, akkor miben nyilvánul és érvényesül a dolgok új rendje? Hisz a régi rendszer sem iktatta törvénybe a korrupciót, a törvény kijátszását, a jognak hatalmi erőszakkal való elnyomását; mindezt csak a hatalom egyéni kezelésével vitte keresztül. Ha már most a hatalom kezelését meghagyjuk azok kezében, akik azt eddig a jog, törvény és igazság elnyomására használták; ha az előbbi rendszer ostorozóit egyenesen kizárjuk a hatalom kezeléséből, csupán csak azért, mert a régi rendszer hívei akkor megdöntének az új rendszert: akkor hogyan lehessen biznunk abban, hogy az ország kormányzatában új rendszer fog érvényesülni s azok, akik az imént meg sárba taposták a jog, törvény és igazság eszményképét, most oltárra fogják helyezni, mikor hatal-

muk még akkora, hogy az új rendszer hirdetője nem meri őket a templomból kiűzni.

Széll Kálmán vállal lehetnek elég erők arra, hogy akár három tárca terhét is viseljék, de bizony arra, hogy a régi rendszer oszlopait alaposan kidöntsék, ugyilátszik, csakugyan nagyon gyengék.

Hirek.

Pécs, 1900. február 22.

A redakcióban.

Telt ház! Pardon, ha a nyájas olvasók ország-, vagy legalább is színházat értenek, nagyon tévednek. Nálunk telt ház nagyon mindenkor, mikor a szerkesztőség tagjai mind benn vannak a redakcióban.

Ujra kezdem tehát.

Telt ház! A tollak sercegnek, a kutyanyelvek fogynak.

— Ma szép lapunk lesz! — szólal fel kezeit dörzsölve a segédszerkesztő.

— Azám, csak tárcánk nincs, — felel vissza elkeseredett hangon a tárca rovat vezetője — mind leadtam már a rezerv tárcákat s mindeddig nem küldött senki sem.

— Tessék leülni és megírni egyet! Nagyon jól tudja, hogy szükség esetén, ha épen más nincs, magának kell megírnia a tárcát. Kár volt szólnia, kapott volna rögtön bele.

— Késő van már, nem tudják ugy sem kiszedni.

— Lári-fári! Minden megírt kutyanyelvet lead. Elég lesz hat kutyanyelv is a maga irásával.

— Még akkor sem lehetséges ma tárcát adnom!

— Miért?

— Tegnap bálban voltam, reggelig mulattam, még egy szemhunyást sem aludtam, fejem kábul, testem lelkem beteg, képtelen vagyok írni.

— Sajnálom, nem is először! Tárca nélkül pedig nem jelenünk meg, az nekünk nem szokásunk.

— Most az egyszer lehet kivételt tenni. — rimázkodott tovább a tárcarovat vezetője.

— Tudja, hogy nem szeretek sokat beszélni; még egyszer hivatalosan felszólítom, hogy írja meg köteles tárcáját.

Minekutána a tárcák kezelője hatalmas ásitás után cigarettát sodort magának, kezébe vette a tollat s kezdett írni.

Másnap Hajnalék vacsorájához Pártényiek, Ferke Andor s Serényi Imre hivatalosak voltak. A szülők nem ismerve gyermekük közötti harcot, jó barátságban éltek.

Tán a legnagyobb hadvezér is reszket a döntő csata előtt, miért ne reszkessen Imre is?

A beszélgetés csak nehezen indult a rendes mederbe, mintha az a sejtelem uralta volna a társaságot, hogy valaminek kell ott bekövetkeznie, amiről a gondviselés számol. Vacsora közben Andor adott jelzésre feláll Imre és a társasághoz fordulva, emigy szól:

— Felkérem a diszes társaságot, hogy jegyesem, Halász Dóra egészségére üritsük poharainkat.

Sarolta arcszine még fehérebb lett e váratlan hír hallatára, ajkai mozogtak, szemében a tüzeességet a pokoli fény váltja fel és Imrét ekként üdvözi:

— Legyek én az első, ki ügyvéd urnak gratulál — ehhez legtöbb jogom van — éles satyrával e szavakat hangsúlyozva — mert tán én élvezhettem legtöbbet kedves társaságát és habár vak a szerelem, kivanom, hogy szemem nyiljanak meg a boldog házasságban.

Andor és Imre figyelemmel kísérte Saroltát és Clementinát. Andor nem csalódott. Clementina is elsápadt, egy percig ég felé tekintett, a lemondás áldozatát Isten oltárra

— Egy kutyanyelv készen van! — mondá fenhargon — tessék kiadni.

A segédszerkesztő kezébe veszi s olvassa, de nem sokáig. Cvikkerét lecsuztatva az orra hegyére, ránéz a tárcáiról urra s így szól:

— Mit irt ön?

— Tárcát! — válaszolta nyugodtan.

— Önnek a fejében annyi okos gondolat sincs, mint egy alvó fakir koponyájában, ki álom nélkül álmát aluszsza.

— Megmondtam, ön nem hitte, most láthatja.

— Tegye le a tollat!

Szót fogadott s elkezdte szavalni:

— Leteszem a lantot stb. stb. . . .

— Uraim — szólit hozzánk a segédszerkesztő ur — hallgassák e tárcát!

Mi is letettük a tollat s visszafojtott lélegzettel lestük a segédszerkesztő felolvasását.

— Keői ur ezt írja:

»Korom setét az éj . . . a távolból hangok hallatszanak. Még nem voltak kivehető. Siettem, nagyon siettem. Orláérttem. Megálltam. Hallgatóztam. A kapufélfához láthatatlan alak dőlt, tisztán láttam, neki dőlt és dalolt. A másik kapufélfához én dőltem, de nem daloltam, én gyönyörködtem hangjában, mert szép hangja volt. Épen azt kezdte énekelni:

»Mikor én még legény voltam« . . .

— Lakatos, suszter, vagy kőmives legény?

Kérdeztem a láthatatlan énekestől. Meglepdőve bámult rám. Csak most vett észre. Egy kétszer végig nézett. Én is végig néztem az utcát, keresvén egéruat. Épen felemeltem a bal lábamat s kerekét akartam oldani, mikor a láthatatlan alak kezei vállamra neheztedek ónsulyként s ott maradásra kényszerítettek Pompás orra volt, megérezte, hogy én vagyok.

— Ön az Keői ur? — kérdezte borizü hangon — Örülök a szerencsének!

— Én nem, — de ezt csak úgy gondoltam magamban. Mindazonáltal megkerestem a felém nyujtott kezét. Hosszas keresés után ráakadtunk egymás jobbára s kezeltünk. Barátságosan megrázta kezemet. Én is megráztam a kezét, de nem barátságosan. Aztán megkérdeztem tőle, hogy ki ő, merre van hazája?

A haza szóra hazafias érzelmek vetek rajta erőt s keservesen kezdte énekelni » . . . Hazám, hazám, szegény magyar hazám!«

Az éj csendjében panaszosan hangzottak vissza a fájo melódiák. Csöndes rezignációval dőltem vissza a kapufélfának. Az éj dalnoka

megcsalást. Innen van, hogy gyakran ily szerelmi házasság válással végződik. Ha az ideális szerelem válik valósággá, ugy ez édent terem, melyet csak nagy fájdalommal hagyunk hátra. Az ifju ne legény módon szeressen, hanem oly érzellemmel, melyben a nő jövődöbelijének képzeli.

— Ha jól tolmácsolom szivedet, folytatá Andor, ugy Saroltát emberi érzékiséggel, Clementinát idealisan szereted. Nos, amott egyszer bekövetkezhethet a végkielégítés, a szerelem liquidál, emitt naponta bensőbb alakul a viszony, érzéssel, gondolattal egygyé válnak.

— Szolgállok azonban jó tanácssal Imrém, mely tán e tömkelegből kivezet. A szenvedélyest indulata viszi cselekvésre, holott a tiszta szív inkább szomorkodni és megtörni képes, semhogy a haragtól magát elragadtatná.

— Te Sarolta és Clementina elé állsz és megleped őket azzal, hogy X. Y. leányával eljegyezted magadat. Az a nő, ki e hirre elsápadt, de arcán a boszu, nyelvén a gúny jut kifejezésre, az csak önönmagáért, érzékileg szeret, ennél előbb-utóbb beállhatna a szerelem csödjé.

— Ellenben abban a nőben, kit e hir ugyan elsomorít, de némán, előzékenyen és odaadó lemondással viselkedik irántad, mélyen fekszik a szeretet, az azért szeret, mert más boldogítani nem akar és tud is.

tette le, aztán Imréhez közeledve, reszkető kezét üdvkivánattal Imrének nyujtja.

Imre boldog arccal fogadta e kezeskékét, azokat nem ereszté el és a társaságot e szavakkal lepi meg:

— Elérkezett a perc, melyben valódi szerelmemről nyilván tudok beszámolni és mint független ember sorsom fölött határozni. Arám megválasztásában — szivem tiszta sugallatára hallgatók és követem, midőn ezennel a kedves Clemi nagysám kezét ő tőle kérem. És most, Sarolta nagysám, elfogadom az üdvözlésre való elsőbbségi jogát, mert ezt nemcsak nekem, hanem barátinőjének is nyujtja. Tulajdonítsák ügyvédi praxisomnak, hogy eleinte a hatás keltése végett azt hirdetem, hogy Halász Dórát említtem jegyesemnek.

Imre Clementina kezére forró csókot nyomott aztán férfias határozottsággal, szerelmitas szemekkel kérdi Clemitől, hajlandó-e sorsát vele megosztani. Clementina szemét lesüté, angyali pír mutatkozik arcán és kéro pillantást vett szülőire. Imre ezt észreveszi és int Andor barátjának. Andor Saroltát és Clementinát szülői elé vezet e kérelemmel, reményilem, hogy a szülők nem oldják azt, mit Isten egybeköt.

— Nem, soha — szól Hajnal Imre és felesége — Legyen Isten akarata és gyermekünk szive hajlama szerint.

rámdőlt és tovább énekelt búsan, keservesen. Eszembe jutott árvaságom, rég elvesztett boldogságom. Én is énekelni kezdtem. Ketten énekeltünk a néma éjben, ő és én. A kapufélfák nem énekeltek, nem is dültek ránk . . . nyugodtan hallgattak . . .

Itt a segédszerkesztő is elhallgatott. Ajkain szálnalmas mosoly ült, Keőy ur pedig a széken. Ismét rágyújtott egy cigarettára, de nem fordult be a konyhára. A segédszerkesztő nem gyújtott rá, de szemei szikráztak a nélkül azonban, hogy valamit meggyújtottak volna, pedig tudvalevő dolog, a papiros könnyen tüzet fog s papiros nálunk van elég.

Sokáig nézett a füstölő Keői urra, az is nézett, valamint mindnyájan néztünk.

— Keői ur! ez már sok s egygyel több most az ok, hogy nehezteljek önre!

— Az Istenért, csak ne nehezkedjék rám, hisz palacsintává lapitana!

— Ön folytatja rossz vicceit, holott a komoly munkának volna helye itt.

— Miért ne folytassam?

— Hallgasson el, — förmedt a még mindig mámoros tárcáira.

— A szólásszabadság nálunk is érvényben van s élek e joggal.

A tollak nem sercegetek, a kutyanyelvek sem fogytak. Hallgattunk és néztünk egyszerre. Sejtelmes kérdések egész árja rohanta meg agyunkat. Ha vajjon mi fog itt történni? Ez a kérdés — (de nem kell választani!)

— Ezt nem fogjuk leadni, — szólott ismét megvetőleg a segédszerkesztő Keői urhoz, ki még mindig ült és cigarettázott.

— Nem bánom, kiállom, válaszolá megnyugvással Keői ur.

— Ujat fog irni!

— Nem annyira irni, — viszonzá Keői ur, mint fogok!

— Mit fog?

— A kalamárist!

— Miért?

— Hogy erőmet kipróbáljam!

— Ön tettelességre akar vetemedni?

— Miért ne vetemedjem, holott ön forszirozza!

Mi tovább hallgattunk. A politikai rovat vezetője azonban nem hallgatott tovább. Közbeszólt:

— Az állam egységét mi sem dulja fel inkább mint a pártviszály! Uraim, szállok az urakhoz! Mi kis állam vagyunk, mely kis államot a belviszály hamarabb tönkre teszi, mint a nagyot. Ajánlom a békét. Tessenek hozzászólni.

Leült. — Segédszerkesztő feláll:

Már most Clementinán volt a sor, Saroltát átkarolni és boldogságában könyekre fakasztani.

De az irigységgel, a megsértett hűséggel nem számolt. Pártényiek siettek a házból, a szülőket bántotta Hajnalék szerencséje, Saroltát a csata gyors elvesztése és Clemi váratlan győzelme.

Késő éjjei futnak az orvosért, tán még segíthet Saroltán az ellenméreg; aggódva virrasztanak a szülők gyermekük agya mellett, de miért is vegye el a jó Isten a szülők egyetlen örömét, hisz vétek nem nyomja Saroltát! Sarolta ismét fellábadt, de vidámsága mindaddig nem tért vissza, míg Sárly gazdag és előkelő mérnök nejévé nem lett.

Egy évvel később Clementina a csecsemőt tartva, Imrének szóltanul jelzi boldogságát, mire Imre megjegyzi ha tán borzadni is fognak oly tanácsért fordulni, mint minőért én Andorhoz fordultam, csak ismételném szóról-szóra bölcs és lélektani szavait. Lám — szól ugyanekkor Sárly Saroltájához, e szeretett kis csecsemőnk jövő éltünk és boldogságunk legdrágább záloga.

Sarolta halás pillantást vetve férjére, mondja:

— Az ábránd köde szétfoslott, mert csak a házasság életben ismerjük meg a tartós, igaz szerelmet.

— Tárca kell!

— Már elkezdtem, miért nem adja le!

— Igaza van! — ezt a politikai rovat vezetője mondta. — Megleszünk ma tárca nélkül is.

— Van már tárca — szólalt fel sztenografusunk.

Örömmel üdvözöltük. A segédszerkesztő nyakába borult.

— Olvassa fel barátom — kérte könnyes szemekkel.

Megtette. Felolvasta a most közölteket. A segédszerkesztő arca megnyulott.

— Ez tárcza?

— Igen.

— Ezt hozzuk?

— Miért ne hozzuk???. . . mondtuk rá kórusban valamennyien.

Keői ur kétszer is mondta . . .

Nep.

Napirend 1900. február 23-án.

Naptár: péntek, febr. 23. — Róm. kath.: Romana. — Prot.: Lázár. — Görög kel.: (febr. 11.) Vazul. — Zsidó: Adar 24. — Nap kél 7 óra 55 perckor; nyugszik 5 óra 34 perckor. — Hold kél éjjel 2 óra 29 perckor; nyugszik délelőtt 11 óra 9 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, hűvös idő. helyenkint csapadék várható.

Színház: »Villarsi dragonyosok«, opera.

— (A királyi-palota Szent István-terme.) Az épülő új királyi palotában egy terem rendeznek be, mely az első magyar király dicsőségét fogja hirdetni. E terem már készen áll s ki fogják állítani a párisi kiállításon is. A teremben vannak elhelyezve Roskovics Ignác Árpádházi királyai, melyek majolika kivitelben a Zsolnay-gyárban Pécsen készültek. Ugyiszintén a Zsolnay-gyárból került ki a terem egyik sarkában a mennyezetig emelkedő remekművű majolika kandalló is.

— (Jogász-estély.) Vigadó! Vigságnak örökös tanyája. Tegnap ismét nagy vigságnak valál tanuja. Annyi szép lány, annyi kis leány s annyi fiatal ember táncolt vala megint benned. Bár ki volt irva a meghívóra, hogy a hölgyek egyszerű ruhában jöjjenek el, mert a jogászok az egyszerű ruhában is felismerik a szépséget, meg minden lányról elhiszik, hogy van neki, van neki, ha nem is karika gyűrűje, de szép béli tolettje, mégis, mindamellett, hogy selyemruhát nem láttunk, fényűzést fejtettek ki a lányok öltözékükben. Ha így a papa zord leszen, nem csudáljuk. De azért mégis pompásan mulattak, megirtuk előre. A jókedvben sem volt hiány, a kitartásban sem, meg a táncosokban sem, a fáradhatlan táncosokban sem s mi kell egyéb ahhoz, hogy a táncestélyt sikerültnek mondhassuk. Még ha oly nagy látogatottságnak nem is örvendett volna a hölgyek részéről a tegnapi táncestély, mégis fenti feltételek mellett sikerültnek kelletik mondanunk. Igen ám, de hölgyek is voltak sokan. Az a sok szép lány! Még a félhalott sem bírta volna kiállni, hogy körül ne táncoljon velük! Volt is keletük. Miért ne vitték volna őket, mikor eljöttek. És jól tették, hogy megjelentek. Ha valahol jogász mulatságnak csak a híre is hallják, arra mélyen tisztelt hölgyeim okvetlenül váltsanak belépőt. Ha valaki táncolni akar, csak jogász mulatságra járjon s nem fog csalódnai, mert az mind szakasztott olyan, mint a tegnapi. Sikerült a szó legszigorubb értelmében, nagyon szépen sikerült, pedig ebben a farsangban már a második mulatságuk a jogászoknak s ehhez még az is

hozzájárul, hogy ez a farsang és a hónap végén volt. S mégis telt ház volt! Rengteg a Vigadó falai táncolt, visszhangoztak a jókedvtől. Farkas Sándor meg animálta az ifjúságot egész reggel felhatig vagy még tovább. Ekkor oszlott szét a társaság. Az eső négyest két kolonban hatvannégy pár táncolta, a harmadik négyest hajnalban félnégy órakor harmincnégy pár járta. Jelenvoltak a következő leányok: Bedő Panni, Boócz Böske, Borsy nőv., Buday Margitka, Böhm Jolán, Blauhorn Margit, Derlich Ilona, Folc Elvira, Fodor Janka, Folly nőv., Grueber Rozsika, Gebhardt Riza (Bányatelep), Horváth Irma (Szegezárd), Haffner nőv. (Bányatelep), Hicker Irénke, Hoffmann Mariann, Koszter nőv., Klimó nőv., Kutassy Luci, Kaltvasser Marianne, Kocsák Birike, Koharits Mariska, Kaltnecker Ilonka, Luts Mariska, Lechner Paula, Móglich nőv., Mazaly Ettike, Mende Ella, Mitzki Annuska, Náray Márta, (Pécsvárad), Németh Lenke (Lengyel), Papp Ilonka, Pachner Angi, Sey Vilma, Simon Lujzika, Soóstó Margit, Szabó nőv. (Üszögh), Schultz Márta, Sztraka Ella, Szathmáry nőv., Spitzer nőv., Schlesinger nőv., Spitzer Lenke, Tóth Mariska, Vörös Ilonka, Wimmer Böske, Vogl Irén, Zsabokrszky Janka stb. stb.

— (Bulletin a vizről.) A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 22-én reggel 3180 köbméter.

— (A »Pécsi Kath. Kör« tom-bola-estélye.) Mennél közelebb jön a Zsinkó-émlék javára rendezett estély, annál jobban és szebben nyilvánul a közönségnek résztvevő kegyelele. Mind nagyobb számban érkeznek a nyereségy-tárgyak, úgy, hogy az estély sikere már jórészt biztosítva van. Eddig a következő urak és hölgyek küldtek ajándék-tárgyakat: Jobst Lászlóné, Bodó Aladárné, Eibach Emil, Mihálffy Árpádné, Decleva Vilmosné, Mihálffy Böhm Amália, özv. Auerhamerné Acsády Irén, Szautter Gusztávné, Angster Józsefné, Kellerné Hegedüs Anna, Engeszer Miklós, özv. Németh Józsefné, Hinkovcei Hinka Lászlóné, Jánosik Béláné, özv. Farkas Józsefné, özv. Bartossághné Dienes Berta, özv. Kócs Dénesné, Hartl Ferencné, Gebhardt Ferencné, Dischka Győzőné. — A rendezőség ez uton kéri mindazokat, akik adományokat akarnak még küldeni, kegyeskedjenek azokat mielőbb — lehetőleg vasárnap estig, legkésőbb hétfő délig — rendeltetési helyükre juttatni. (»Vigalmi bizottsága« Kath. kör.)

— (A »Pécsi Polgári Dalos-kör«) folyó hó 27-én (hushagyó kedden) a Vigadóban tréfás farsangi estélyt tart. Műsor: I. Népdalok, írta Méder Mihály. II. Áprilisi tréfa, írta Höpíner Károly. III. Ki a süket? bohózat 1 felvonásban. IV. Kizárt hitves, tréfás kettős, írta és zenéjét szerző Legov Miksa-Erkölcsös intőpélda főleg fiatal házásoknak szánva a kapukulcsal elkövethető visszaélések elkerülése céljából. V. Mindent a maga rendje szerint, társas couplet, írta és zenéjét szerző Vész Albert. VI. Légyott, tréfás kettős, írta és zenéjét szerző Holländer Viktor. VII. Rémes história, tréfás hármás, írta és zenéjét Szerző Kreymann Lajos. VIII. Kuruc dalok, férfiak írta Káldy Gyula. Belépő-díj személyenkint előre váltott jegy 1 kor. 60 fill, este

a pénztárnál 2 kor., pártoló tagoknak este a pénztárnál 1 kor. — Jegyek előre válthatók Bencenleitner Sándor cukrászdájában, Schwarc Károly ruhafestő üzletében (Mária-utca) és Gyimóthy Gyula kereskedésében (vásártér). Műsor után tánc következik, melyhez a talp alá valót, valamint a műsor közti zenét Korodó Károly kedvelt népzenekeara szolgáltatja. Az egyes énekszámokat zongorán kíséri Vész Albert karnagy. Kezdeté 8 órakor.

— (Térzene.) A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara vasárnap, f. hó 25 én délelőtt fél 12 órától fél 1-ig térzenét tart a Széchenyi-téren a következő műsorral: 1. Gambrinus induló, Schneidertől. 2. »Yelva«, melodrama Reissiger-től. 3. »Kincsem«, keringő Straustól. 4. »Stabat mater«, ária Rossini-től. 5. »Subrosa«, lengyelke Scharftól. 6. Bersaglier induló Wagnertől.

— (A Pécsi Műkedvelők Egyesülete) már a vidéken is kezd — még pedig szép sikerrel — vendégszerepelni. Így az egyesület résztvett a Vasas és vidéke ifjusága által rendezett mulatságon Vasason a Kreuzer-féle vendéglőben, ahol csinos színpad volt fölállítva s itt mutatták be a műkedvelők ügyességüket a vasasiaknak, Kléber Rózsika, Tóth János, Enge Ádám, Szántó Lujza, Fáber Ferenc, Reiszberger Mariska és Breitenlosz Rezső nagy hatás között adtak elő egy szindarabot. Ezután »A haldokló honvéd« címen előképletet mutattak be Liebhardt Jenő, Kovács Mariska és Reizner Mariska. Az ünnepélyen jelen volt leányok a következők: Werb Évike, Gunderlein Teréz, Kléber Rozika, Szántó Lujza, Eilinsfeld Évi, Eilinsfeld Matild, Rónagy Anna, Mayer Emma, Reizner Mariska, Tóth nővérek, Kovács Mariska, Kraut Mariska, Edenhoffer Mariska, Hödl Mariska, Schapka Juliska, Horváth Karolin, Hahn Juliska. A négyest 42 pár táncolta Korodi talp alá való zenéje mellett.

— (A szatócsok és a tankönyvek.) Kisebb helyiségekben, ahol a lakosság a könyvek után nem igen törí magát s ahol írópapirost is igen keveset fogyasztanak, ugynevezett könyv- és papirkereskedők nincsenek. Ilyen községekben a szatócs, vagy vegyeskereskedő árul mindent, a krumplicukortól kezdve a tankönyvekig. Iskolakönyvet azért árul, mert elemi iskola van és mert abba gyerekek járnak. És hogy ilyen könyveket is árul, azt igen helyesen teszi, mert máskülönbén a szegény parasztnak a székvárosba kellene bemenni egy népiskolai tizenkétkrajcáros abécéért, a mely azután így két-három forintjába kerülne neki. Bármilyen okosan teszik is a szatócsok, hogy tankönyveket árulnak, egyes nagyüzű iparhatóságok úgy okoskodtak, hogy a szatócs tankönyvet csakis azon esetben árulhat, ha erre külön iparendélyt szerez. Ez okoskodás alapján egy falusi szegény szatócsot az iparhatóság megbüntetett. Főlebbezés folytán a kereskedelmi miniszter is hozzászólt az ügyhöz, aki a szatócsot a büntetés alól föloldotta s általános elvként kimondta, hogy olyan helyiségekben, amelyekben könyv- és papirkereskedés nincs, a szatócsok és vegyeskereskedők külön iparigazolvány nélkül is árulhatják a népiskolai tankönyveket.

— (Elfogott tolvaj.) Kenderes József zsemenye-pusztai lakos a napokban egyik beteg rokona meglátogatására elment hazulról

és csak másnap reggel tért haza. Távollótének idejét valaki arra használta fel, hogy a lakás ajtaját feltörje és a szobából a gazdának 50 korona készpénzét elvigye. A gazda hazatérve, azonnal jelentést tett az esetről a hatóságnál, mely megindította a tettes után a nyomozást. A nyomozás rövid idő alatt eredményre is vezetett, amennyiben sikerült a tolvajt a gazda egyik cselédje, Vörös István személyében ki-nyomozni. A legény tagadja ugyan, hogy ő követte volna el a lopást, azonban a bizonyítékok mind ellene vallanak, úgy, hogy tagadása dacára is feljelentették a bíróságnál.

— („Minek is van szerelem a világon.”) Ott kint a falvak fehérre meszelt házikói között, ha dal takad a fiatal leány, ifju legény ajkain, nem sokáig kell várni, s felhangzik bizonyára ez a népdal is: »Minek is van szerelem a világon.« S ez a dal szívből fakad, abból a szívből, mely csordultig van szerelemmel, telve ezzel a csodás érzettel, mely ellen nincs védekezés, mely helyet talál magának a koronás fők szívében éppen úgy, mint a falusi legények borju-száju inge alatt. Nem érzés ez ma már, fogalom, melyre drámairók alkotásaik alapkörét rakják, problema, mely megoldhatlan marad, míg ember él e világon. S ez a csodás érzés költözött be egy szomszéd községbeli fiatal legény szívébe, ki szeretett azzal a forró, igaz szerelemmel, melynek kínos gyönyörét elviselni csekély a férfi ereje. Szeretett, és nem szerették viszont. A szerelem érzetének észvesztő hatalma erőt vett a legényen, elfelejtette környezetét, nem gondolt többé ősz anyjára, kinek forró könyei majd végigáztatják gyermeke fejfáját, szabadulni a gyötrelmetől, menekülni a csalódástól: ez volt megbomlott agyának minden gondolata. S egy pillanatban, midőn a szív foglalta el az agy helyét, fegyvert fogott önmaga ellen. Néhány vércsepp a szív táján, ez jelezte azt, hogy megnyugvást talált a legény, ithagyta mindazokat, kik fájdalmas könyeket hullatnak koporsója fölött. Elsiratják ezt a legényt is, elsiratnak még ki tudja hányat, de még annyi idő sem telik el, hogy a szerelem áldozatainak frissen hantolt sírján fűszál teremjen, már ismét felhangzik a nóta, ott kint a fehérre meszelt házikók között: »Minek is van szerelem a világon.« S ki tudja, hogy az, ki az édes gyötrellem első fájó érzésének hatása alatt ma tán dalra fakad, holnap nem-e vérző szívvél, halavány arccal kerül — ravatalra!

— (Öngyilkos asszony.) Özv. Mehn Antalné, szül. Méder Teréz, somogyi lakos tegnap délután leánya férjének, Kovács Mihály helyettes bíró házában istállójában felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen. A boncolás megejtése végett Trixler Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott.

— (Mégmérgezett sertés.) Koszorus Jánosné vasasi lakosnő, panaszt emelt a napokban a községi előljáróságnál, hogy sertését valaki elmérgezte. Az állatorvosi boncolás is konstataulta, hogy a sertés tényleg mérgezés következtében hullott el s így a káros panaszra folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettes után.

— (Hortobágyi pusztán.) Azt mondja a nóta: Hortobágyi pusztán fuj a szél! Hogy igaz, nem esküszünk meg rája, de hogy nálunk fuj, akár csak felfogadták

volna, az már szent igaz. Az még nem is volna baj, hogy fuj. Miért ne fujjon? Csak olyan nagyon és sokat ne fujna! A járó-kelők örökös rettegésben lehetnek, vajjon mikor esik a fejükre egy cégtábla, vagy valami más. Nem nekünk kell a szél, fujjon Dorozsmán, ott úgy sem fuj a szél, nem is pereg a dorozsmai szélmalom. De szél apó is bár vén apó, vagy tán éppen azért, mert már vén, mindig úgy tesz, mint valami eleven kis gyerek, ki szüntelen ott motoz, ott tesz-vesz, a hol nem kellene. Szél apó is ott fuj, a hol nem kellene, Dorozsmán meg nem! Ez igazán furcsa. Legalább jelentené be, hogy szép időt hoz-e, vagy fellegekkel borítja be az ég azurját? Persze már régen esett. A farsangot is átadjuk a feledésnek, megsiratjuk mi, elsírja az ég is. Miért ne sirja el?

— (Járványok a vidéken.) Annak idején esetről-esetre közöltük lapunkban a pécsi járás területén előfordult hevenyfertőző kórokban történt megbetegedéseket. A baranyavármegyei alispáni hivatal azonban most a járásokból beérkezett jelentések szerint készült statisztikai kimutatást bocsájtott ki, melyből nemcsak a pécsi járás, hanem egész Baranyavármegye területén fellépett s uralgott járványbetegségek áldozatainak száma részletesen, kórokként van feltüntetve. A jelentésből kitűnőleg a vörheny lépett fel legintenzívebb módon. A vörhenyben megbetegedettek száma 46, az elhaltaké 14. Utána következik a ronszoló toroklob 37 kóreset és 13 halálozással, a kanyaró 29 kóreset és 2 halálozással. A többi ragályos betegség csak igen csekély mérvben lépett fel a megye területén.

— (Nem tud aludni.) Két fiatal-ember megy haza a jogászesztélyről, inkább csak mászik mindkettő, mint megy. Beszélgetnek. A néma hajnalban messze hallatszik szavuk.

— Barátom — mond egyik — egy idő óta nem tudok aludni.

— Rossz lehet! — magyarázá a másik — s mitől?

— Nem tudom!

— Napközben persze dolgozol?

— Nyolc órától fogva este hatig szakadatlanul.

— Mulatsz mellette nagyokat és gyakran?

— Egyedüli szabad időm az éjjel, felhasználom és szórakozom.

— És úgy hajnal tájban vetődöl haza?

— A legtöbbször.

— Mondok egy jó orvosságot. Feküdjél le este kilenc órakor, majd talán tudsz aludni.

— (Bálban.) Folyik a multság, jávában táncolnak. Egy rövidlátó fiatal ember is táncolni akar. Tudja, hogy merre ül a hölgy, kivel táncolni óhajt. Odamegy. Felkéri — a mamáját, mert a lányka éppen táncolt. A mama meg kosarat ad. Nem tudja a fiatal ember felérteni észszel a kosarat. Minő megtiszteltetés is ilyen szép kosár. A legközelebbi négyesre amugy is foglalkozva vannak, fel is állanak. A fiatalember hallgatag. A lánynak feltűnik, megkérdi okát. Következnek a szemrehányások. A leány csak annyit gondol magában: Sámuel! én téged, Sámuel! s hozzáteszi fennhangon, hogy az ifiúr téved! Nem hisznek egymásnak. A négyes végével a leány anyját hívja fel tanunak, nem a kutat s vad-

macskát. S a mama igazat adott lányának és egyszersmind megmagyarázza az ifiúknak, hogy hisz ő adta a kosarat. Kibékültek. A párbaj elmaradt.

— **(Megtépázott tőkepenzes.)** Tragikomikus jelenet játszódott le a napokban Rouenben, a Quai Caron nevű özvegyasszony felnőtt leányával. A két hölgy néhány hó előtt egy üzletet vett át, melynek tulajdonosa nyugalomba vonult. Az új tulajdonosok bosszúsággal vették észre, hogy az üzlet jóval kevesebbet jövedelmez, mint remélték. A múlt hét elején Caron asszony magához kérte elődét. Ez abban a hiszemben, hogy a hölgyek üzleti felvilágosítást kérnek tőle, sietett kivánságuknak eleget tenni. A vendéget az első emeleti ebédlőbe vezették. Alig lépett azonban a szobába, a midőn a kisasszony az ajtót bezárta és a kulcsot magához vette, míg a mama kihívó tekintettel állott a vendég elé és szidalmakkal illette. Követelte tőle, hogy a szerződésről mondjon le. A midőn pedig a válasz tagadólag ütött ki, a két hölgy furiaként nekiesett. Az alacsony mama nyakába ugrott a vendégnek és fojtogatni kezdte, az öles természetű leány pedig hátulról olyat rántott kabátján, hogy fele kezében maradt. A két tűz közé került tőkepenzes vele született udvariasságból nem akart a két nő ellen nyers erőt alkalmazni, bár izmos ember volt. Inkább alkudozásba akart velük bocsátkozni, de még szóhoz sem hagyták jutni. A dühös leány gallérját rángatta, a gyengéd mama pedig egyre fojtogatta. Leszaggatták gallérját,

nyakkendőjét és egyre azt rikácsolták, hogy addig ki nem eresztik a szobából, a míg a szerződésről le nem mond. Végre az asszony annyira ment őrjöngésében, hogy revolverrel fenyegette a tőkepenzest, mire a leány közbelépett és azzal csitította anyját, hogy az áldozat már «eleget» kapott. A kelepchébe került tőkepenzes most néhány rugással kifeszítette az ajtót és hiányos toilettét egy szomszéd helyiségben kissé rendbe hozva, egyenesen a rendőrségre ment, hol jelentést tett az orvítámadásról. Akét «erélyes» hölgyet letartóztatták.

— **(Adomány.)** A «Pécsi Takarékpénztár Részvénytársaság» a V. H. O. Sz. nyugdíjintézete javára 100 koronát adományozott.

— **(Elveszett zsuzsuk.)** A tegnapi estélyi jogász táncmulatságon az estély egy kedves táncosnője tánc közben elvesztett egy arany madarat és arany szívet. A megtalálót ezután kéri a vesztés hölgy, hogy sziveskedjék a nevezett zsuzsukat a «Pécsi Figyelő» szerkesztőségében deponálni. Előre is köszönetét fejezi ki a megtalálónak.

— **(Hóvirág és ibolya.)** A közeledő tavasz első hírnöke a szende hóvirág. Láttunk már eleget, de mindannyiszor örülünk, valahányszor viszontlátjuk. Hisz a tavasz közeledését jelzi s ki ne örülne a tavasznak, s szende hírnökének? Az ibolyát, bár még csak drága filléreken vesszük, mégis nyakrafőre vesszük. Megcsaljuk magunkat. Azt hisszük, ha ibolya-illatot élvezhetünk, a tavasz enyhe levegőjét szívjuk magunkba. Tudjuk

hogy nem s mégis. Mert hát ki ne szeretné a kis ibolyát? Ki ne szeretné a tavasz legédesebb gyermekét? Két szerény virág, semmiség. Kitűzzük, hogy elhervadjon s mégis mennyi előszeretettel vagyunk irántuk, a hóvirág s az ibolya iránt! . . .

— **(Megcsipett tolvajok.)** Jeszenszky Ferenc bükkösi lakos birtokán egyik éjjel a magtárba két betörő hatolt be s ott vígan töltögették a zsákokat buzával, mikor az éjjeli őr észrevette őket és rajta is csipte a lopáson. A betörők azonban, hátrahagyván bűnjelként a zsákokat, megugrottak az elfogatás elől. Most nyomozzák őket.

— **(A visszautasított barátság.)** A szabolcsbányatelepi korcsmában iszogattak Bernecker András és Derzsmann József. Nem egy asztalnál azonban, hanem külön-külön. Derzsmann Józsefnek ez nem tetszett és megkínálta Berneckert, hogy üljön oda hozzá és igyék az ő borából. Bernecker ezt visszautasította s erre Derzsmann felkapta a boros üveget s azt a fejéhez vágta úgy, hogy Bernecker nyomban elborította a vér. Szerencsére, a korcsmáros közbelépett s így a dolog folytatása nem lett verekedés; hanem e helyett a fejbevert ember a bíróságnál fog elégtételt keresni ellenfelével szemben.

— **(A belga csipkeipar.)** Dietrich, aplaneni kereskedelmi kamara titkára, 1898-ban beutazta Belgiumot, hogy az ország híres csipkeiparát tanulmányozza. A belga csipkeipar főhelyei Courtrai, Brügge, Ypern, Alost és Wetteru, Grammont, Mecheln, Lierre és Turn-

a magányba. Aztán Olaszországba szándékoztak menni, mialatt a régi házat teljesen berendezik.

— Nizzában majd viszont látjuk egymást, — mondta Róbert.

— De mi történik azalatt Lucievel? — kérde tőle barátja.

— Ó, hisz tudod, hogy ő mily igénytelen. Anyjánál hagytam Párisban.

Az esküvő reggelén Kamilla kedélye nagyon nyomott volt. Attól tartott, hogy Louis felfogja fedezni állapotát. Ez a gondolat hideg törként metszette át szívért és annyira gyötörte, hogy Giacomettit egész lelkéből gyűlölni kezdte.

Egész nap egyébre se tudott gondolni. A menyegző és a nászlakoma alatt mintha eszméletlenül se lett volna.

Este a doktor egy levelet mutatott neki, amely éppen akkor érkezett.

— Találd ki, kitől jött?

Kamilla szíve összeszorult. Nem mertte a Giacometti nevét kiejteni, amely ajkán lebegett.

— Nos hát Rocpiquettől, — mondá a doktor. — Valóban különös egy fickó! Ehol ir nekem egy gratuláló levelet, mintha köztünk semmiféle történet volna és arról értesít, hogy két hónap múlva véglegesen vissza fog térni ide és nagyon fog örülni, ha Lhotte Louis urral megismerkedhetik.

Kamilla mosolygott. Kő esett le szívértől.

Az éj beállt, az új pár magára maradt.

— Mire gondolk? Azt hiszem, hogy ön azt soha se fogja eltalálni.

Kamilla mosolyra kényszeríté magát.

— Azt hiszem, mégis.

— Nos hát?

— Jöjjön kissé közelebb — suga a leány, — meg fogom mondani.

Az ifju közelebb lépett. Szemei világosabban mondták, mint ezt szavak tehetnék volna:

— Szeretlek!

A leány halkán sugta a fülébe:

— Arra gondol, mi volt az én bucsu szavam akkor, midőn ön eltávozott.

Az ifju karjai szelíden fonódtak a leány dereka körüli.

— Valóban igaz? — rebegte megindulva. Csakugyan nem felejtette el? Nekem is úgy tűnik fel, mintha annak a csóknak az emlékéből éltem volna.

Kamilla fejét barátjának vállára hajtotta.

Ebben a pillanatban mindent elfeledett és csupán a mindent legyőző szerelem diadalmaskodott szívében.

— Nekem is, — felelte meghatottan, — egész ifjuságom abban a csókban rejlett.

Ajkaik találkoztak és Louis hallotta, amint a leány suttogva hozzátette:

És ebben!

but. A csipkeverő munkásnők számát 30 ezerre teszik. A legközönségesebb belga csipke, a trochons, továbbá a valenciennes, Duchesse de Bruges, az antik csipke és a point de Flandre főtermelő helye Brügge, ahol tízezer munkásnő dolgozik, közülük 2000 kolostorokban. Courtraiban 700, Yperiben 5000 a munkásnők száma. 1846-ban több mint 60 ezer munkásnő foglalkozott csipkeveréssel. Belgiumban hetven kereskedő cég foglalkozik csipkének eladásával, ezeknek fele Brüsszel városra esik. A munkásnők két csoportba oszthatók; vannak szabad munkásnők és a kik zárdákban dolgoznak. A munkásnőket többnyire zárdaiskolákban tanítják a csipkeverésre. 7—12 éves korukban a közönséges csipkének készítését tanulják, míg a finomabbak készítmódját csak korlátolt számú növendékek tanítják. A tehetségesebb leánykák 17—20 éves korukig maradnak a zárdaintézetben. E zárdaiskoláknak köszönheti a belga csipkeipar, hogy mindig elegendő számú munkaerő áll a rendelkezésére. A munkabérek nagyságáról nem lehetett megbízható adatokat szerezni. Átlag véve 300 frankot keres évenként az állandóan foglalkoztatott munkásnő. Vannak olyanok is, a kik 1-25 frankot keresnek naponként s emellett elegendő idejük marad házi teendőik ellátására. Ez mindenestre felette csekély kereset az olyan kitűnően fizetett iparcikkénél, amilyen a belga csipke. Oka ennek, hogy sok szegény munkásnő előlegül fogyasztási cikkeket kénytelen venni a boltostól, a boltos pedig nem tisztességes belga kereskedő házaknak, hanem a külföldi versenynek adja

el a csipkét. Így történik, hogy családapák és felnőtt munkásnők 14 órai munkaidő mellett is alig keresnek meg egy frankot. Sokan a legszállalomraméltóbb nyomorban sanyódnak.

Farsangi naptár.

Február 22. Házibál a Hétfejedelemben. — Altisztek bálja a Vigadóban.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban. — A pécsi Munkásképző egyelet farsangi estélye a Scholtz sörházban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye. — Hegyháti járás jegyzői karának táncestélye Sásdon a Társaskörben.

Február 27. A »Pécsi Polgári Daloskör« farsangi estélye a Vigadóban.

Művészet, irodalom.

○ Otthon. A tegnap előadott Sudermann-féle »Otthon« című drámában harmadszor lépett föl Gaál Gyula, a Vigszínház művésze, mely alkalommal Schwartze nyugalmazott alezredes szerepében mutatta be hatalmas alakító művészetét.

A dráma szövege közismert. Sudermann modern társadalmi problémákat állít föl, fesszeget, boncol, de végkifejldésül még nagyobb problémát állít elénk, a halált.

S e dráma négy felvonásán keresztül Schwartze-ből ki-kitör a túlmodern eszméket elítélő, becsületére büszke atya és katona, ki képes lenne gyilkos és öngyilkos lenni az ő és családja becsületeért.

Ezen valóban nehéz szerepet oly mű-

vészi rutinnal, oly bensőséggel, oly természetesen játszta meg Gaál, hogy ily alakítást a főváros legelső színházaiban is keveset láthatni.

S mintha művészete a társulat többi tagjaira is kihatott volna.

Az egész előadás az idei szezon legjobb előadásának mondható, mind az egyes szereplőket, mind az összjátékot illetőleg.

Különösen és méltán kiemelendő Hadrik Anna, ki méltó partnere volt Gaálnak, remekül megjátszva Magda nehéz szerepét.

Mariska kis szerepében Baróti Irma jól megállta helyét; jó volt Veszpréminé is mint Augustza.

A férfiszereplők közül Gaálon kívül Delli a hadnagy szerepében, Sarlay Keller szerepében érdemelnek dicséretet, bár nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül utóbbinak maszkját, mely minden szerepében ugyanaz az egész szezon alatt. Talán jó volna egy kis változatoság!

Hefterdink lelkész szerepét Könyves teljesen elejtette szintelen játékaival, mihez a szerepnemtudás is járult. A közönség jóformán megtöltötte a színházat s lelkesen tapsolt a vendégművészek s Hadrik Annának, kiket minden felvonás után 4—5-ször a lámpák elé hívott. (T.)

○ Szabad hajduk. Ifj. Móricz Pál szegedi hírlapíró, ily címen kötetet ad ki. Előfizetési felhívása így szól: »Az erős magyar dicsérem ebben a könyvben. Régi küzdelmeket, régi krónikákat írogattam össze a Szabad Hajdukról. Ezek az erős magyarok voltak. A magyar föld, a magyar szabadság, a magyar hit iránt több hűséget, mélyebb szeretetet sem tanusított, mint a Szabad Hajduk. Oltalmazták a magyar földet. Küzdöttek a magyar szabadságért. Az üldözések között is büszkén vallották a magyar hitet. Ezeket az erős magyarokat dicsérem könyvemben. És a fehér

HARMADIK RÉSZ.

I.

Amikor Louis és Kamilla kezét kézből a doktor elé állottak, hogy neki szerelmüket bevallják, ez nagyon meg volt lepve, mert ebben a pillanatban arra legtávolabbról se gondolt. Mindkettőjüket szívéhez szorítá és nedves szemekkel rebegte:

— Édes gyermekeim, mily boldogság, hogy ezt a napot megélhettem.

Mindhárman meggyeztek abban, hogy az esküvőt mielőbb megtartsák. Különösen Kamilla, akinek úgy tűnt fel az egész, mint egy álom, amely egyszerre eloszolhatik. Rettegett attól, hogy Giacometti egy napon visszajöhet és boldogságát letiporhatja.

De nap nap után mult és a kapitány nem hallott magáról.

A házassági szerződés megkötését megelőző estén Róbert, a völgegy diákkori kebelbarátja, Tonneinsbe érkezett. A doktoréknál szállásolták el, mintha a ház régi barátja lett volna.

Amikor Kamillát megpillantotta, tekintette hosszan és fürkészően legelt rajta.

A leányt egészen zavarba hozta ez az átható tekintet, amely az látszot mondani:

— Valóban az a nő vagy te, aki Louist boldoggá teszi?

A doktorral azonban rögtön barátságot kötött a vendég. Az a lelkes meggyőződés, amely a doktor tudományos fejtegetéseiben nyilvánult, felette megnyerte az ifju rokonszevét. Tréfásan jegyezte meg:

— Most már nyugodtan meghalhatok, mert láttam egy olyan metafizikust, aki hisz a tudományában.

A házassági szerződés szerkesztésénél némi nehézségek merültek fel.

Jaufrénak volt ugyanis egy kis birtokbérlete, amelyet leányának akart adni. Louis azonban makacsul visszautasított minden hozományt.

Róbert is a barátja pártjára állott és mindent elkövetett érte, hogy a doktor ellenállását legyőzze.

— Ugyan mit is csinálna Louis az ön majorságával, amely még hozzá egy napi távolságra fekszik Tonneinstól? Elég gazdag ő és önnek erre még szüksége lehet, ha egyszer majd feladja az orvosi gyakorlatot. Biztosítja már a Louis életboldogságát azzal, ha leánya kezét neki adja. Többet ő nem kíván öntől és teljesen igazat adok neki.

Végül megállapodtak abban, hogy Louis nejeinek százezer frank nászajándékot engedett. Atyjától a Hochházat kapta, amelyet az már előbb megvásárolt. Ott akart az új pár élni közös gyermekkori emlékeik kedvéért.

A régi ház néhány szobáját hamarosan bebutorozták. Ugy határozták el, hogy az új házaspár az esküvő után néhány hétig ott marad, míg a doktor beletörődik

hajdutűzhelyek mellől mondok el öreg, érdekes krónikákat. A Szabad hajdukhöz címképet Tóth Molnár Ferenc szegedi festőművész barátom festett. A kötet csinos előállításáról Engel Lajos elismert, kitűnő szegedi műintézte gondoskodik. Egy könyv ára szegedi megrendelőknek 2 korona (1 forint), vidékieknek a postaköltséggel több. Gyűjtőknek öt megrendelés után, tiszteletpéldányt adok. A Szabad Hajduk megjelenését husvétra ígérem. A Szabad Hajduk megrendelési ívét legkésőbb március hónap végéig kérem a Szegedi Naplóhoz beküldeni. Ugyanide küldendők az előfizetési pénzek is. Szeged, február hónap. Ifjabb Mór Pál.

○ Anyakönyvi index. Most jelent meg a „Franklin-Társulat” kiadásában Budapesten, Lengyel Adolf Titusz, budapesti VII. ker. anyakönyvvezető helyettes által szerkesztett „Anyakönyvi index” III. évfolyama, mely az állami anyakönyvi intézményre vonatkozó s eddig számára 600-at tevő miniszteri rendeleteknek és elvi jelentőségű határozatoknak kivonatos gyűjteményét betűrendes vezérszavak alá foglalva tartalmazza. A mű ára 1 korona 20 fill. s kapható a „Franklin-Társulat”-nál és bármely hazai könyvkereskedésben.

Folyó sz. 144. Idénybérlet 142. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek 1900. február 23-án

Villarsai dragonyosok.

Vig opera 3 felvonásban. Mailardtól. (Rendező Németh.)

SZEMÉLYEK:

Tibut	Németh	Friquet	Tibor
Georgette	Szekula	Hadnagy	Kiss
Bellamy	Mezey	Anine	N. Takács.
Sylvain	Kozma		

Szombat: Villarsai dragonyosok.

Törvénykezés.

§ Toloncolás közben. Klinger Ábrahám asztalos segédet Budafokról Pécsre toloncolták nem régen. A budafoki előjáróság Schmidt Antal bízta meg a tolonc kísérésével, kit hasonló ügyekben többször szoktak igénybe venni. Utközben az asztalos segéd engedélyt kért hivatalos kísérelőtől, hogy a vonatszakaszk másik fülkéjébe mehessen, mert az abban levő tolonc társainak vannak szivarjaik, neki pedig egy sincs, már pedig ő rettenetes módon szomjuhozik egy szivarra. Schmidt, a vádlott vallomása szerint, helyt adott kérelmének. Schmidt azonban, attól tartván, hogy a gondozása alá adott asztalos segéd valahogyan meg talál ugrani, utána ment s feltartóztatta. A toloncban felébredt a sértett büszkeség s nyomban telpofozta kísérelőt, ki Pécsre érkeve rögtön feljelentette Klinger Ábrahámot, ki már lopásért is két ízben volt büntetve. A kir. törvényszék a főtárgyaláson három heti fogságra ítélte jogerősen a vádlottat.

Közgazdaság.

□ Állatjárványok. A legújabb kimutató szerint megyénkben a következő állatjárványok uralkodnak: Veszétség: baranyavári j. Darda 1 u. Takonykór és bőrféreg: mohácsi j. Maiss 1 u. Sertésorbán: pécsi j. Göröcsöny 1 u., pécsváradi j. Várkony 14 u., szentlőrinci j. Ózd 1 u. Somogy megyében:

lépfene 3 községben 3 udvarban; veszétség 2 községben 2 udvarban; bőrféreg 3 községben 3 udvarban; rühkór 2 községben 2 udvarban és sertésvész 10 községben 62 udvarban uralkodik. Tolnamegyében: lépfene 3 községben 3 udvarban; veszétség 2 községben 2 udvarban; rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvész 5 községben 5 udvarban lépett fel.

TÁVIRATOK.

— A képviselőházból. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták a belügyi tárca költségvetésének részletes tárgyalását, a melynél Visontai Soma a színészet tételénél beszélt az erkölcstelen darabok ellen. Kövelelte továbbá az általános, titkos szavazást a választásoknál. Maliciozusan szölt a mai demokraciáról. Wekerle, a dzsentri kaszinó elnöke a demokrata körbe megy felolvasni, ennyi az egész demokratasága.

Jusb Gyula: Hallatlan demokratság! A demokratsakörben felolvas, de kaszinójába zsidót nem vesz fel.

Szell Kálmán röviden felelt Visontainak s aztán több tételt lényegtelen felszólalások után letárgyaltak. Végül Boda Vilmos terjesztett elő két interpellációt.

Az ülést egy óraker befejezték, mert a kormány az iparművészeti muzeumot meglátogató király fogadására ment.

— A király az iparművészeti múzeumban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király ma délután 2 óraker ment az iparművészeti muzeumba a párisi világkiállításba szánt magyar tárgyak megtekintésére. A felséget megérkeztek a muzeum igazgatósága és a kormány tagjai fogadták. A király mindent behatóan szemlél meg s d. u. 3 óraker meg a kiállításon tartózkodik.

— A Reichsrath megnyitása. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben ma nyitották meg ujra a Reichsrathot. Körber, az új miniszterelnök terjesztette elő programját, melyet tesszéssel fogadtak.

— A transzváli háboru. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Brüsszelbe az afrikai harctérről a boerokra nézve folyton kedvező hírek érkeznek. Kronje tábornoknak sikerült Roberts angol főhadserégének előnyomulását feltartóztatni. Roberts, ki erejét megfeszítve, folyton harcolva haladt előre, eddig is ezernél több embert vesztett. Kronjenek sikerült Schalk-Burgerrel, Mayer Lukácsal és Bothával egyesülni. Roberts végső erőfeszítéssel iparkodott körülzárni Kronjet, de a boerok visszaverték oly erővel, hogy az angolok visszavonulása futásnak is beillett.

Londonban már a kormányhoz közel álló körök is belátják, hogy Roberts hadiselelete megakadt. A cenzura Londonban ujából működik s ezért az angol főváros lakosságát borzasztó aggodalom fogta el, hogy Roberts kelepcébe került. Szomorú érzés uralkodik mindenkin. A Bloemfontein felé vezető uton nagyon rosszul áll az angolok ügye.

A Morningpostnak jelentik Chieveleyből e hó 20-iki kelettel, hogy az angolok keresztültörték a Ladysmithet ostromló boerok vonalát, de még beves ütközetnek néznek eléje, bár a boerok szárnyát teljesen visszazoritották és több erős védelmi pozíciót vettek be.

További előnyomulásunkra nagyon értékes támaszpontokat biztosítottunk magunknak — így szöli a Morningpost jelentése — és az ellenséget, ami a natáli harctérről illeti, Elandslaagte óta először futamítottuk meg ujra.

Az angol katonák éjjel a boer sátrakban aludtak az elfoglalt dombok tetején, honnét egyenesen beláthatnak Ladysmith városba.

A csapatok mind nagyon lelkes hangulatban vannak. (Tehát a boerok visszavonulása Natáliból és Ladysmith ostromzárának földadása még sem befejezett dolog?)

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi febr. hó 19-én s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pülb Antal.

- III. 343. Krausz Katalin — Jankovics Hugó ell. kérelm. — vu.
357. Bayer Gyula — özv. Hein Minályné végr. — hh.
358. Paliban elhalt Pintér Mari hagy. ügye. — hh.
373. Borsos Péter — Vincék József végr. — hh.
375. Gerjenben elhalt özv. Mező Józsefné, hagy. — mv.
384. Kis-Tormáson elhalt Ruppert János hagy. — rend.
386. Nagy-Kanizsán elhalt Veinberg Simon hagy. — hh.

Előadó: Tóttóssy Béla.

- V. 160. Kreiner József — dr. Sey Ernő panasz. — hh.
315. Fái János — Szieberth Nándor — mv.
355. Rottganz Henrietta — Hahn Samu házass. felb. — hh.
III. 397. Kovács Imréné — Kovács Józsefné, végr. — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 33. Balics Pávó és Adám — Balics Józó ing. birt. — hh.
78. Frank Sándor — Berger Ignác 15444 frt 54 kr. — rend.
80. Frank Sándor — Berger Ignác keresk. per. — rend.
170. Stasser Béla — Jilk Károly s n. 31 frt 50 kr. — rend.
III. 128. Kovacsics testvérek — Mautner Jakab s n. 1000 frt. — hh.
286. Lengyel Dénes s t. — Grundböck István s t. 2000 frt. — hh.
300. Csoport Dávid — Vajda István 1000 frt. — hh.
416. Tóth József — Varga János végr. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 283. Kozma József — Kozma Mihály tjug. — mv.
392. Kis Julinna — Drinócy István válóper. — hh.
414. Nigl Málvin — Cserti Mihály — hh.
421. Györkö Györgyné — Herendi József s t. öröks. — elintézetlen.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rókk Gyula.

- V. 291. Tóth István — Filák Erzsé s t. 1279 frt 53 kr. — rmv.
319. Bakonyi Pál s t. — Farkas János s t. 600 frt. — hh.
323. Jandtner Adám s n. — Tencel János ing. birt. — hh.
352. Hegedüs György s t. — özv. Hegedüs Józsefné ing. birt. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 133. Németh Sándor s t. — Németh János tjug bek. — rend.
143. Dr. Péchy Károly — Bárány Jakab zjog törtl. — mv.
211. Dárdai kir. jbiróság ugyanazon ügyben 300 frt jelentése. — csat.
165. Lindeman György s n. — Strémics Szemó felszól. — rend.
172. Csorba Ede — Gazda József s t. zjog törtl. — hh.
177. Ifj. Heckenberger János — Petz József zjog törtl. — hh.
305. Boca János — Hurkó Róza zjog bek. — rmv.
306. Dr. Stein Henrik — Hurkó Róza zjog bek. — rmv.
307. Khon R. és t. — Csotona József végr. — mv.
308. Krausz Ábrahám — Paulicsek János végr. — rend.
309. Kis Simon József — Varga Antal végr. — fo.
332. Weiner Lipót és fia cég — Grünbaum Henrik végr. — rend.
342. Szivér István — Muszlang István s t. végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 216. Csáktornyai takptár — özv. Novák Mihályné s t. végr. — hh.
228. Polanec Antal s t. — Marsits Lujza ing. végr. megsz. — rend.
244. Vandra Pál — Barnók János végr. — vu.
246. Néh. Musits Jánosné hagy. önként ár. — rend.
258. A kőszegi takptár — özv. Mester Józsefné végr. — hh.
262. Siklós nagyközség iskola alap — Gácár Mátyásné végr. — rend.
273. Sípós Mihály s n. — Vice János s t. végr. mszünt. — fo.
288. Bóra László — Frányis Zsivkó végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 384. Harangozó György s t. lopás. — rmv.
442. Nyakas Ferenc — hh.
451. Andrasits János k. t. sért. — vu.
471. Weisz Sámuelné becs. sért. — hh.
479. Kunics Ferenc lopás. — hh.
III. 428. Fodor János lopás. — hh.
444. Horváth János lopás. — mv.
448. Skribanek Béla lopás. — hh.
458. özv. Choraskovics Jánosné becs. sért. — rend.
475. Györök István s t. lopás. — rmv.
477. Koleszár János s t. lopás. — rvu., rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 171. Turóczy János suly. t. sért. — rend.
175. Szengési György sikk. — hh.
235. Tuszek Mihály emberölés. — hh.
293. Ragoncsa István s t. suly. t. sért. — hh.
327. Dombai József sikk. — hh.
III. 343. Szörcsök Pál s t. sért. — hh.
344. Bednás János s t. s. t. sért. — hh.
391. Kele Ferenc s t. sért. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 308. Sallai János erősz. nemi köz. — hh.
809. Sillei György rágalm. — mv.
319. Krimmer Katalin magzat elhajt. — hh.
332. Pap István erősz. nemi köz. — hh.
348. Buzás Ádám erősz. nemi köz. — rmv.
III. 298. Fuchs János rágalm. — ms.
374. Osvát József suly. t. sért. — rvu., rhh.
390. Grabant János közcs. ell. kih. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 350. Odor Lajosné emberölés. — mv.
357. Lehman Péterné sikk. — rmv.
414. Pintér Rácz György s t. többrendb. lopás. — hh.
438. Novák Ferenc lopás. — hh.
III. 395. Kis József sikk. — hh.
446. Stark Jakab s t. sikk. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2. Bretter F. renc s t. gond. ok. s t. sért. — hh.
3. Biró János s t. s. t. sért. — hh.
83. Baranyai Pálné s t. sért. — hh.
168. Matisa István gond. ok. s t. sért. — hh.
250. Csonka Erzsébet gyujt. — hh.
252. Kovács József szánd. emberölés. — mv.
III. 422. Borbás Mihály s t. suly. t. sért. — hh.
429. Pojtli János s t. suly. t. sért. — rend.
482. Horváth András s t. suly. t. sért. — mv.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi febr. hó 26. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 32. Özv. Böröc Józsefné — özv. Böröc Ferenc öröks.
126. Ivánovics Jelena — Kreszits Szaveta »
225. Suplika József s t. — Mura-Király község s t. 29250 frt italmérségi jog megváltásaként adott összeg felosztás.
423. Rupp Lajos gond. alá hely.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 3. Jegyud Iván s t. — Csesznák József panasz.
31. Romer István s t. — Romer Józsefné s t. öröks.
322. Reit Jakab s t. — Ochs György s t. számad.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 122. Frank József — Pécsi vendéglősök szoda vizgyár szövetkezet 103 frt.
161. Schapringer J. — Kann Armin és fia 8594 frt.
164. Dr. Käufer Jenő gondnoki díj
238. Piller Győző — Szabó Péter 25 frt.
III. 457. Mohácsi takptár — Krathky Ernő s t. 180 frt.
459. Özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu és István bizt. végr.
460. Özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu és István 300 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 421. Györök Györgyné s t. — Herendi József s t. öröks.
458. Fischer Róza — Dosler Ferenc válóper.
465. Dobos Virág Mária — Keszler Ligeti Géza válóper.
469. Baksa Márkó — Centner Rozália válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 353. Szabó Ferenc — Máté Terézia s t. szerződ. érvény.
413. Weisz Pongrác — Prister Guidó 2000 frt.
417. Özv. Balog Sándorné — özv. Balog Sándorné ing birt.

- III. 403. Tóth János — Márkus Anna s t. ing. tjug.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 197. Nagy Imre s n. — Grünfeld Adolf s n. tjug.
212. Stroil György s n. — Erb Istvánné »
215. Gavkovics Peró s t. — Pavkovics Stépan végr.
260. Karl Henrik — Karl Henriké tjug.
261. Pill Menyhért — Pill János s t. zjog törtl.
374. Gayer Józsefné — Gayer József végr.
376. Goldstein József — Fabos János s n. végr.
377. Fellner Nina — Dóry István »
382. Dr. Áronffy Rókus — Obermayer Janka zjog átruh.
385. Rotschild Vilmos — Kuruc Ferenc s t. tjug.
406. Polatschek Lajos — Koltay Sándor s t. végr.
408. Spitzer Mór s t. — Schwarz Jakab »

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 292. Pozsgai Fábán s t. — Modrics Jeromos s n. végr.
293. Molnár Juli önk. ár.
324. Pap Ferencné s t. — Pap Ferenc végr.
327. Agoston Sándorné — Agoston Sándor végr.
467. Kadarkut községi hit. szövetk. — István Sándor s n. végr.
583. Hatzmann Erzsébet — ifj. Sisák Ferencné végr.
418. Bar. Vörösmarti kölcs. segély egyesület — Szurmó Józsefné végr.
420. Singer és t. cég — Simon József s n. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 314. Pandur György lopás.
513. Bencsik Istvánné org.
549. Dömse Magyar András s t. lopás.
550. Agác Antal lopás.
III. 570. Neumann Antal lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 329. Jüngling Lőrinc suly. t. sért.
331. Mészáros János m. okir. ham.
351. Máté László suly. t. sért.
359. ifj. Bland József hat. ell. erősz.
376. Weisz Lajos gond. ok. suly. t. sért.
III. 393. Lang János s t. suly. t. sért.
334. Vili Balázs suly. t. sért.
335. Mátos József s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 360. Pap György s t. ingó vagyron rong. stb.
379. Bakasai Katalin s t. magzat elhajt.
383. Kruppai Józsefné s t. hat. ell. erősz.
412. Világos György rágalm.
437. Nagy József házass. törv. ütk. vétség.
III. 394. Felső Józsefné s t. rágalm. és becs. sért.
396. Kristofletti Ferenc m. lak. sért.
420. Hirschfeld Samu rágalm.
421. Kristián Istvánné »
430. Cser Imre s t. rágalm.
445. Máté György s t. suly. t. sért.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 320. Mihovics György s t. gyilk.
411. Salamon Károly m. okir. ham.
498. Fűtyü Vrecsák Vera s t. lopás.
517. Blumenschein János halált ok. suly. t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 276. id. Guttman Gábor s t. hat. ell. erősz.
807. Pestí István s t. család.
354. Zsvanovics Gábor suly. t. sért.
358. Ribics Drágó gond. ok. suly. t. sért.
III. 501. Tóth János s n. sikk.
502. Gyórfi János s t. sikk.
569. Plander Károly Ödön s t. suly. t. sért.

Lapfőlapadonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Bérbeadandó

f. évi május 1-től, vagy azonnal a Légszeszgyár-utca 10 sz. alatt levő

KORCSMA,

mely áll 5 szoba, konyha, éléskamra, pincze, jégverem és egy üzletnek alkalmas bolthelyiségből.

Bővebbet a háztulajdonosnál, Pálya-utca 6. sz. alatt.

Vitéz-utca 16-ik számú

HÁZ

jutányos áron kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

1874. óta fennálló

Zongora-, harmonium és pianino-raktár

Goldstein J.

Pécsett, országut 56, (háltérrel szemben)

Legnagyobb választék

Zongora vont hurokkal
Zongora kereszt hurokkal
Zongora öntött kerettel
Zongora vashangolókkal
Zongora kereszt hangfogókkal
Zongora viszhangszeleppel.

Elismerő oklevél Pécs 1888.